

lefone. Og når det kommer op at køre sammen med såkaldt FWA-radiokædekommunikation, satellitbåren kommunikation osv., ja, så vil det, vi kalder mobiltelefoni i dag, være forældet, og det vil være noget, vi vil se tilbage på.

Men afgrænsningen i lovforslaget er ikke, at det kun skal gælde de eksisterende teknologier. Og når først de nye teknologier begynder at køre, så forestiller i hvert fald teknikerne sig, at vi mere eller mindre er online, at vi kan surfe på nettet via vores mobile terminaler, som det så kommer til at hedde, osv.

Her må jeg nok sige, når jeg samtidig ved, at Europarådet arbejder på en tekst om såkaldt cybercrime, hvor man vil have, at politiet online skal overvåge de aktiviteter, folk laver, og når man kombinerer det med de forslag, der ligger her, så kan jeg kun blive rigtig bekymret.

Hr. Helge Adam Møller sagde godt nok, at politiet ikke er idioter. De går ikke bare i gang med at efterforske hvad som helst. Næ, men de kriminelle er jo heller ikke idioter, og i det øjeblik, de kriminelle ved, at politiet overvåger teleselskaberne, hvad gør de kriminelle så? Fylder de så lommen op med mobiltelefoner? Nej, det gør de naturligvis ikke. Den kommunikation, de har brug for, foretages eksempelvis gennem walkie-talkie-radioer og lignende, der ikke registreres hos teleselskaber.

Så det eneste, vi får ud af at lave den her bestemmelse, er, at i tusindvis eller, som nogle ordførere har været inde på, i titusindvis af almindelige borgere, som tilfældigvis kører i bil i den parallelgade, hvor der er begået et mord, skal have deres færden undersøgt og efterforsket af politiet. Og de får ikke engang besked fra politiet om, at det er foregået.

Derfor er der grund til at se den her bestemmelse i en langt, langt større sammenhæng, nemlig den sammenhæng, hvor staten bliver i stand til ved hjælp af smarte computersystemer osv. at overvåge borgerne i en detaljeringsgrad, som dengang, hvor bogen »1984« blev skrevet af George Orwell, blev betragtet som ren fantasi.

Vi er langt videre i dag, og derfor er der grund til præcis, som hr. Søren Søndergaard sagde, at få afgrænset: Hvad skal myndighederne, hvad skal staten tillade sig af overvågning af den enkelte borger, som ikke har foretaget sig noget som helst andet end bare tilfældigvis at gå eller køre eller sidde et sted og i øvrigt ikke har tænkt sig at overtræde nogen som helst lovgivning?

Jeg synes, at man under udvalgsarbejdet også skal se det her i sammenhæng med de andre

tekniske tiltag og de andre planer, der ligger både i Justitsministeriet, i Europarådet, i EU og hos andre, om, hvordan man skal overvåge borgerne. Og så håber jeg, at Folketinget når til en erkendelse af, at det her ikke er nogen god idé.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til partiernes ordførere for modtagelsen af lovforslaget. I hvert fald for 50 pct.s vedkommende var stort set alle ordførere enige i målsætningen med det her lovforslag.

Som hr. Henrik Sass Larsen var inde på, stiller den nye tid os over for nye udfordringer. Det er jo ikke sådan, at kriminaliteten i dag udfolder sig på samme måde, som den gjorde for år tilbage i det gamle industrisamfund, her hvor vi befinder os i informationssamfundet eller viden-samfundet.

Det stiller krav til politiets udstyr, og det stiller krav om at have indrettet arbejdsgangen efter den nye tids kriminalitet og de nye typer kriminelle, som opererer.

Dernæst stiller det krav til os som lovgivere om at sikre, at vi har en lovgivning, der er tilpas rustik til, at politiet og de retshåndhavende myndigheder har de rette rammer for at opklare den nye tids kriminalitet og den kriminalitet, der begås på nye måder.

Det har der været en stor beredvillighed til fra flertallet i Folketinget. Jeg tænker bare på, hvor mange forbedringer vi gennemførte af politiets efterforskningsmåder under den store nordiske rockerkrig. Her var man rede til i Folketinget blandt det store flertal at give politiet langt bedre efterforskningsredskaber, også når det drejer sig om brud på det, vi kalder meddelelshemmeligheden, og også på telefonaflytningssområdet.

Det var selvfølgelig glædeligt, men det må jo også være sådan, at Folketinget, også Folketingets store partier, herunder partiet Venstre, kan forholde sig til nye efterforskningsveje i en tid, hvor vi ikke står med en akut sag som en rockerkrig, hvor der er drab, hvor der er lig på bordet, men at vi kan være forudseende, så vi kan give politiet efterforskningsredskaber – og altså også hvor vi ikke befinder os i en så alvorlig situation, som vi gjorde for 4 år siden.

Det er også rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører pegede på, at lovforslaget her bygger på to betænkninger fra det såkaldte Brydensholt-udvalg, i øvrigt på anbefalinger af et enigt Brydensholt-udvalg. Det er vel også rigtigt